

विंशतिकलोनसप्रभागान्तरिता । तेन पूर्वाषाढाध्रुवको-
ऽष्टराशयचतुर्दश भागा विंशतिकलोनसप्रभागैर्युत उत्त-
राषाढाया ध्रुवस्थितारिंशत्कलाधिकोक्तध्रुव इति पर्व-
तोक्तमपास्तम् ब्रह्मसिद्धान्तविरोधात् ; अभिजिद्भुव-
कमाह । आद्यस्येति । पूर्वाषाढाया अवसाने धनूराशे-
विंशतिकलोनसप्रविंशतिभागेऽभिजिद्योगतारा ज्ञेया ।
अत्वारिंशत्कलाधिकषड्विंशतिभागाधिका अष्टौ राशयो-
ऽभिजितो ध्रुव इत्यर्थः । एवकारोऽन्ययोगव्यवच्छेदार्थः ।
तेन संहितासम्मतं अवणपञ्चदशांशस्थानं विंशतिविकला-
युतत्वयोदशकलायुतचतुर्दशभागादिकनवराशयो निरस्तम् ।
अवणस्य ध्रुवकमाह । वैश्वान्त इति । उत्तराषाढाया
अवसाने अवणयोगतारायाः स्थानं ज्ञेयम् । नव राशयो
दश भागां अवणध्रुव इत्यर्थः । धनिष्ठाया ध्रुवकमाह ।
त्रिचतुःपादयोरिति । अवणस्य तृतीयचतुर्थचरणयोः
क्रमेणान्तादिसन्धौ मकरराशेर्विंशतिभागे अविष्टा धनिष्ठा
ज्ञेया । नव राशयो विंशतिभागा धनिष्ठाध्रुव इत्यर्थः ।
तुकारात् ज्योतिर्नर्गतधनिष्ठास्थानं कुम्भस्य विंशतिकलो-
नसप्रभागा निरस्तम् । यतताराया भोगमाह । स्वभो-
गत इति । धनिष्ठाभोगात् कुम्भस्य विंशतिकलोनसप्र-
भागवधेरित्यर्थः । यतताराया अशीतिभोगः । अतः
प्राक्पदध्रुवा इति स्थापनार्थं स्वभोगत इत्युक्तम् । यत-
तारवाः स्थानं यततारकाध्रुव इति पर्यवसन्नम् । अव-
शिष्टनक्षत्राणां भोगानाह । षट्कृतिरिति । पूर्वभाद्र-
पदायाः षट्त्रिंशत् कला भोगः । उत्तरभाद्रपदाया
द्वाविंशतिः । रेवत्या एकोनाशीतिः । अथ ध्रुवकानयनं
यथा । अश्विन्या भोगः । ४८ । दशगुणितः ४८० ।
अतीतनक्षत्राभागाङ्गयोगयोजनाभावः । अतोऽश्विन्याः
कलात्मको ध्रुवः । ४८० । राश्याद्यस्तु । ०८ । भरण्या
भोगः । ४० । दशाहतः । ४०० । अतीतनक्षत्रस्यैक-
त्वादष्टयतयुतो भरण्याः परिभाषया राश्यादो ध्रुवः ।
० । २० । एवमाद्रीभोगः । ४ दशाहतः ४० । अतीत-
नक्षत्राणां पञ्चतया पञ्चगुणिताष्टयतेन ४००० षड-
हस्तात्मकेन युतः कलादो ध्रुवः ४०४० राश्याद्यस्तु २ ।
७ । २० । एवं पूर्वाषाढाया दशगुणितो भोगः । ४० ।
एकोनविंशतिगुणिताष्टयतेन । १५२०० युतः परि-
भाषया राश्यादो ध्रुवः । ८ । १४ । यतताराया दश-
गुणितो भोगः । ८०० । त्रयोविंशतिगुणिताष्टयतेन ।
१८४०० । युतचतुर्विंशतिगुणिताष्टयतदुपो । १८२०० ।

जातो ध्रुवो राश्याद्यः । १० । २० । पूर्वाभाद्रपदाया-
दशगुणितो भोगः २६० । चतुर्विंशतिगुणिताष्ट-
यतेन । १८२०० युतः । १८५६० जातो
ध्रुवो राश्याद्यः । १० । २६ । उत्तराषाढाभिजि-
त्क्षयधनिष्ठानां स्वभोगस्यानात् पश्चात् स्थितत्वेनोक्त-
रीत्यसम्भवाद्भिदरीत्या ध्रुवका उक्ताः स्वादिस्थानाद्योग-
तारा यदनरक्षलाभिः स्थितास्ता ज्ञातवाद्दशपर्वतिता
भोगसञ्ज्ञा उक्ताः । तथा च ब्रह्मसिद्धान्ते । “अष्टौ
विंशतिरर्धेन गजान्निर्व्यर्धेष्टेष्टवः । त्रितर्काः सविभागा-
द्विरवास्तुङ्काश्च षट्शतम् । नवाशा नवसूत्र्याश्च वेदेन्द्राः
शरवाणभूः । स्वास्तुष्टिः स्वष्टिर्गौऽतिष्टतिर्विन्वाश्चि-
न्तया । वेदाकृतिर्गौऽद्विहस्ताः क्विहस्ता दुर्गार्थद्वक् ।
खोत्कृतिस्त्यांशहीनाश्च रश्मिस्ताः खहस्तिद्वक् । अगो-
ऽश्विनः खदन्ताः षड्दन्ताः शैलगुणानयः । मेपाद्याश्रा-
दिमध्यांशाः षडंगोनाः खषड्गुणाः” इति । अथ नक्ष-
त्राणां विक्षेपभागानाह । एषामिति । ऋतुध्रुवक-
सम्बन्धिनामश्विन्यादिनक्षत्राणां यथाक्रमं क्रमादित्यर्थः ।
स्वात् स्वकीयापक्रमात् क्रान्त्यपात् क्रान्तिवृत्तस्य ध्रुव-
स्यानादित्यर्थः । विक्षेपा विक्षेपभागा दक्षिणा उत्तरा वा
भवन्ति । ततोत्तरदिश्याश्विन्यादिलयाणां दिग्भाष-
विषयाः क्रमेण दश द्वादश पञ्चेत्यर्थः । दक्षिणदिशि
रोहिण्यादिलयाणां पञ्च दश नव । उत्तरस्यां पुनर्वसोः
षड्भागाः । उष्यस्य खं विक्षेपाभावः । अत्र पञ्चमाश्व-
रस्य गुरुत्वेन हन्दीभक्त्य आर्षत्वाच्च दोषः । दक्षिणस्या-
मक्षेपायाः सप्त । उत्तरस्यां मघादिलयाणां शून्य-
द्वादश त्रयोदश । दक्षिणस्यां हस्तचित्रयोरेकादश द्वौ ।
अनन्तरं स्वात्या उत्तरदिशि सप्तत्रिंशत् । दक्षिणस्यां
विशाखादीनां षस्यां सार्धैकं त्रयं चत्वारः नव सार्धपञ्च
पञ्च क्रमेण उत्तरदिशि तथा विक्षेपभागाः । अभिजितः
षष्टिः । अवणस्य त्रिंशत् । धनिष्ठायाः षट्त्रिंशत् ।
एवकारो न्यूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । चकारः पूरणार्थः ।
दक्षिणस्यां तुकारस्तथा । अर्धभागः यततारायाः । तुका-
रस्तथा । उत्तरस्यां पूर्वभाद्रपदायाश्चतुर्विंशतिः । तस्या-
मेव दिशि भागा विक्षेपभागा उत्तरभाद्रपदायाः षड्-
विंशतिः । रेवत्या विक्षेपाभावः । चकारः पूरणार्थः ।
अद्यागस्यलुब्धकश्चिद्ब्रह्महृदयताराणां ध्रुवकविक्षेपांस्तदुप-
पत्तिं लोकतयेषाह” इति । “अशीतिभागैर्यास्यायामगन्धो
मिथुनान्तगः । विंशे च मिथुनस्यांशे जगन्माधो व्यव-